

خبر

سريلانکا نياز مند کمک‌های جهانی

سريلانکا چند سالی است که با بحران‌های اقتصادی متعددی مواجه شده و افزايش تورم جهانی به بدتر شدن وضعیت امنیت غذایی، بهداشتی، کمبود دارو و تورم فراینده در هزینه‌های زندگی منجر شده است. روشنی پررا، رییس بخش «تاب‌آوری، آمادگی اضطراری، واکنش و حفاظت اجتماعی بر برنامه جهانی غذای سازمان ملل (WFP)» می‌گوید: «ما باید اکنون اقدام کنیم تا اطمینان حاصل شود وضعیت سريلانکا از این بدتر نشود.» در حالی که آخرین تحقیقات سازمان ملل نشان داده که وضعیت بحرانی هزینه‌های زندگی در سريلانکا در حال تشدید است و خانواده‌ها در سراسر کشور به رژیم غذایی کافی دسترسی ندارند. علاوه بر کمبود مزمن مواد غذایی مغذی، سوخت و دارو نیز در وضعیت نگران‌کننده‌ای قرار دارند. آژانس‌ها و شرکای سازمان ملل در ماه ژوئن به درخواست دولت سريلانکا برای کمک بین‌المللی وارد عمل شدند و به بیش از یک میلیون نفر از آسیب‌پذیرترین افراد در سريلانکا با پول نقد، غذا، خوراک مدرسه، دارو و حمایت معیشتی کمک کردند. جمعیت کمک‌های بشردوستانه سازمان ملل قصد دارد تا با جمع‌آوری ۱۴۹.۷ میلیون دلار به ۳.۴ میلیون نفر از افراد نیازمند کمک کند. کمبود سوخت و دارو نیز دست‌کمی از وضعیت تغذیه ندارد. در طوفان ناامنی در هزینه‌های زندگی و به‌بحوه تزلزل اقتصاد جهانی، صندوق جمعیت سازمان ملل متحد (UNFPA) در سريلانکا پیش‌بینی کرده که ۲۱۵ هزار زن بین ژوئن تا دسامبر سال ۲۰۲۲ زایمان خواهند کرد که به حمایت از دارویی و مراقبتی نیازمندند.

ساعت‌هوشمند

بریل برای معلولان

اخیراً شرکتی کره‌ای ساعتی هوشمند برای نابینایان طراحی کرده که به کمک آن می‌توانند تا حدود زیادی با افراد دیگر به‌ویژه در فضای مجازی ارتباط برقرار کنند. Dot یک فناوری پوشیدنی است؛ مثل یک ساعت مچی. در واقع Dot به عنوان اولین ساعت‌هوشمند بریل در جهان، راه‌حل عملی است که بسیار مقرون به‌صرفه‌تر از دستگاه‌های بریل الکترونیکی معمولی است. این فناوری احتیاجی به رسیدگی و هزینه دستگاه‌های الکترونیکی دیگر و... را ندارد؛ دستگاهی که هنوز هم بسیاری از نابینایان از آنها استفاده می‌کنند. این ساعت هوشمند بریل به نابینایان کمک می‌کند تا به پیام‌ها، توییت‌ها و حتی کتاب‌ها و مطالب اینترنتی در هر کجا و در هر زمان دسترسی داشته باشند. از نظر فنی، این ابزار با شش نقطه روی چهار سلول موجود در سطح ساعت هوشمند کار می‌کند و در مجموع از ۲۴ میکچ کوچک تشکیل شده تا نداعی‌کننده خط بریل باشد. این نقطه‌ها در زمانی بالا یا پایین می‌آیند تا چهار حرف در خط بریل تشکیل شود. این دستگاه می‌تواند از طریق بلوتوث به هر تلفن هوشمندی متصل شده و سپس متن مسود نظر مثل ایمیل یا برنامه پیام‌رسان را به خط بریل تبدیل کند.

کشورهای توسعه‌یافته ملزم به حمایت از کشورهای کمتر بر خوردار شدند

صندوق «خسارت و آسیب» برای تغییرات اقلیمی

گزارش تصویب ایجاد صندوق «خسارت و آسیب» در کنفرانس تغییرات اقلیمی شرم‌الشیخ مصر در حالی انجام شد که کشورهای پیشرفته از ایجاد چنین طرحی به هیچ‌وجه راضی نیستند. در واقع این صندوق را می‌توان دستوراد کشورهای در حال توسعه دانست که پس از دهه‌ها موفق به تحقق خواسته خود شدند. با اینکه امروزه کشورهای توسعه‌یافته مسئول تولید بیش از ۷۰ درصد گازهای گلخانه‌ای

را باید در زمینه مسئولیت بسیار کمتر کشورهای در حال توسعه در قبال بحران آب و هوا و این واقعیت مسلم پاسخ داده شود که آنها در این بین سهم بیشتری از تأثیرات آن را متحمل می‌شوند.

سهم کمتر کشورهای در حال توسعه

جیسون هیکل (Jason Hickel) اقتصاددان اهل آفریقای جنوبی در مقاله‌ای در سال ۲۰۲۰ «سهمی عادلانه» از انتشار انباشتی کربن برای هر کشور را از زمان صنعتی شدن محاسبه کرد تا میزان «بیش از حد» یا «کمتر از حد» متعارف تولید کربن را برای هر یک از کشورها مشخص کند. این «سهم عادلانه» به‌روش خاصی محاسبه و از طریق میزان جمعیتی که در یک کشور مشخص زندگی می‌کنند ضرب در بودجه کربنی ۸۳۰ گیگاتنی به دست می‌آید.

تولیدکنندگان بیش از حد کربن، شامل ایالات متحده آمریکا، روسیه، ژاپن و چند کشور از اتحادیه اروپا است و تولیدکنندگان کمتر از حد کربن که هنوز از سهم بودجه ۸۳۰ گیگاتنی خود استفاده نکرده‌اند، مطابق انتظار، شامل کشورهای نسبتاً فقیرتر و نیز چین و هند است. این روش محاسبه مسئولیت، به جای تمرکز بر کربنی که امروزه منتشر می‌شود بر میزان انباشتی آن با احتساب جمعیت و در طول زمان متمرکز است.

امروزه کشورهای گروه ۲۰۲۰ اقتصاد برتر دنیا به تنهایی حدود ۷۵ درصد از انتشار جهانی گازهای گلخانه‌ای را تولید می‌کنند. این در حالی است که قاره آفریقا کمترین سهم را در تغییرات آب‌وهوایی دارد. اما در مقابل تأثیرات آن، آسیب‌پذیرتر است. کشورهای آفریقایی باید تا پنج برابر بیشتر برای سازگاری با بحران آب‌هوا به‌ویژه در زمینه مراقبت‌های بهداشتی هزینه کنند. یا در مثال دیگری؛ همین حال پاکستان حدود ۳۰ میلیارد دلار خسارت ناشی از سیل شدید دیده، اما کمتر از یک درصد از گازهای گلخانه‌ای جهانی را منتشر می‌کند.

تأمین منابع مالی صندوق

تحقیقات برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد (UNEP) نشان می‌دهد بودجه سازگاری با تغییرات اقلیمی بسیار کم است. گزارش شکاف انطباق سال ۲۰۲۲ نشان می‌دهد جریان‌های مالی بین‌المللی به کشورهای در حال توسعه برای مقابله با تغییرات اقلیمی ۵ تا ۱۰ برابر کمتر از نیازهای برآورد شده و تا سال ۲۰۳۰ به بیش از ۳۰۰ میلیارد دلار در سال نیاز خواهد بود.

تقریباً بیش از ۱۲ سال قبل، قرار بود کشورهای مختلف سالانه ۱۰۰ میلیارد دلار تا سال ۲۰۲۰ تخصیص دهند تا به کشورهای در حال توسعه کمک شود به سمت انرژی‌های

هستند و نقش اصلی در ایجاد تغییرات آب‌وهوایی در گذشته را نیز بر عهده داشته‌اند، اما از بار مالی ایجاد شده و فاجع طبیعی و انسانی آن شانه‌خالی می‌کنند. هر چند برخی منابع مالی برای تأمین بودجه صندوق پیشنهاد شده اما در وضعیت کنونی اقتصاد و بحران‌های جهانی، خوشبینی‌ها نسبت به تأمین مالی صندوق خسارت مورد توافق بسیار کم رنگ است و انتظار می‌رود توافقات حاصله از حمایت کشورهای پیشرفته بر خوردار نشود.

تجدیدپذیر حرکت کنند و برای تأثیرات تغییرات آب‌وهوایی آماده شوند. این وعده محقق نشد و آخرین پیش‌نویس توافقی که در اجلاس سران سازمان ملل در مورد آب‌وهوا مورد مذاکره قرار گرفت، «با نگرانی جدی» به شکاف بین آنچه وعده و آنچه تحویل داده شد، اشاره کرد. COP در دوره‌های مختلف برگزاری از کشورهای ثروتمند می‌خواست تا میزان پولی را که برای کمک به کشورهای توسعه‌یافته خواهند داد، مشخص کنند. اما در هیچ دورهای از اجلاس بین‌المللی آب‌وهوایی چنین تصمیمی اتخاذ نشد. بر خلاف اجلاس‌های قبلی، در این دوره COP۲۷ موفق شد تا به یک نتیجه نهایی درباره صندوق «خسارت و آسیب» برسد؛ نتیجه‌ای که همچنان با کلماتی متزلزل و لغزنده به دست آمده که دست کشورهای صنعتی برای طفره رفتن را باز می‌گذارد.

بودجه در کجا هزینه خواهد شد؟

قبل از پاسخ به این سؤال باید گفت هنوز منابع مالی مشخصی در باره بودجه صندوق «خسارت و آسیب» وجود ندارد؛ چرا که کلمات دقیقی برای تعهد کشورهای صنعتی برای تأمین بودجه این صندوق به کار نرفته است. اما با این حال، بعضی پیشنهادات در این زمینه ارائه شد. به عنوان مثال، آنتونیو گوترش، دبیر کل سازمان ملل متحد، خواستار استفاده از مالیات بر ثروت باآورده شرکت‌های سوخت فسیلی و هدایت این پول به جوامع و کشورهایی است که از ضرر و زیان ناشی از بحران آب‌وهوایی رنج می‌برند و یا

حمید رضاعلی‌نیا

روزنامه‌نگار

اولین گزارش سازمان جهانی هواشناسی سازمان ملل در مورد منابع آب جهان

زمین ما تشنه است!

گزارش سازمان جهانی هواشناسی سازمان ملل (WMO) سه‌شنبه هفته گذشته اعلام کرد بیشتر مناطق کره زمین در سال ۲۰۲۱ خشک‌تر از حد معمول بود. طبق این گزارش ۳.۶ میلیارد نفر، حداقل یک ماه در سال دسترسی کافی به آب ندارند

رودخانه‌ها دارای دبی یا آبدهی کمتر از حد نرمال بودند. پتری تالاس دبیر کل (WMO) در این باره می‌گوید: «تأثیر تغییرات آب‌وهوایی اغلب از طریق آب احساس می‌شود. خشکسالی‌های شدیدتر و مکرر، سیل شدیدتر، بارندگی‌های فصلی نامنظم‌تر و ذوب سریع یخچال‌ها با اثرات پشت سرهم بر اقتصاد، اکوسیستم و تمام جنبه‌های زندگی روزمره ما اثرگذار است. با این حال، درک کافی از تغییرات در توزیع، کمیت و کیفیت منابع آب شیرین وجود ندارد.»

افزود: «گزارش وضعیت منابع آب جهانی قصد دارد این شکاف دانش را پر کند و یک نمای کلی مختصر از در دسترس بودن آب در نقاط مختلف جهان ارائه دهد. این امر به تشویق و اطلاع‌رسانی جهت سرمایه‌گذاری‌ها در زمینه سازگاری با اقلیم

طبق اولین گزارش سازمان جهانی هواشناسی سازمان ملل در مورد منابع آب جهانی، برخی مناطق در حال تجربه شکلی غیرمعمول از خشکی هستند. از جمله منطقه رودلا پلاتای آمریکای جنوبی که خشکسالی مداوم از سال ۲۰۱۹ بر آن تأثیرات گسترده‌ای گذاشته است. در آفریقا، رودخانه‌های بزرگی مانند نیجر، ولتا، نیل و کنگو در سال ۲۰۲۱ جریان آب کمتر از میانگین داشته و همین روند در رودخانه‌های بخش‌هایی از روسیه، سیرری غربی و آسیای مرکزی مشاهده می‌شود.

از سوی دیگر، در برخی از حوضه‌های آمریکای شمالی، آمازون شمالی و آفریقای جنوبی و همچنین در حوضه رودخانه‌های آمازون و شمال هند، حجم رودخانه‌ها بیش از حد نرمال بود. در حالی که در آفریقا و بخش‌هایی از روسیه و آسیای مرکزی